

Iga viies osajaga töötaja soovib rohkem töötada

Iga viies osalise tööajaga töötaja tahab ja võimaluse avanemisel on valmis töötama suurema koormusega, teatab Statistikaamet. 2011. aastal oli selliseid alarakendatud osajatöötajaid enam kui 12 000.

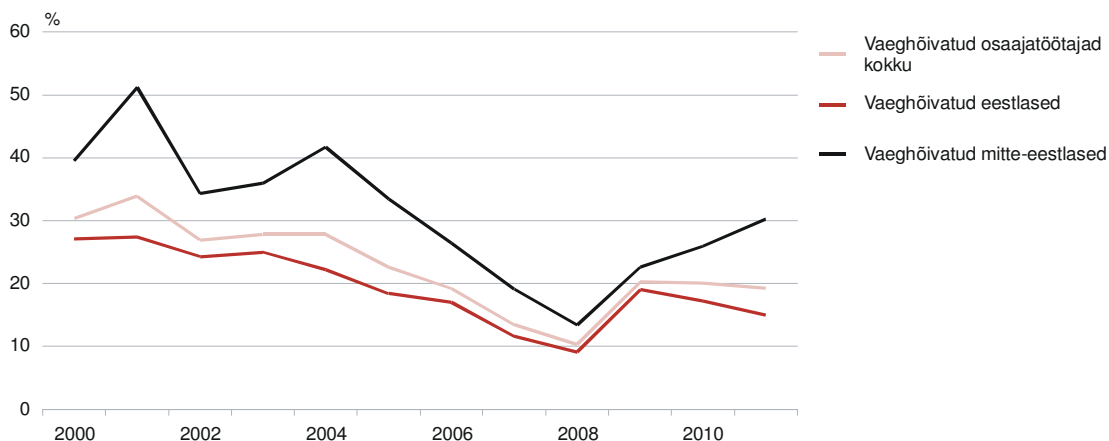
2011. aastal töötas Eestis osalise tööajaga ligi 65 000 inimest ehk kümnendik töötajatest. Neid osajatöötajaid, kes sooviksid ning kelle elukorraldus ka võimaldaks teha tööd suurema koormusega, nimetatakse vaeghõivatuteks. Kõigist osajatöötajatest oli neid 2011. aastal 19%.

Viimasel kolmel aastal on vaeghõivatute osatähtsus osajaga töötajate hulgas püsinud 20% piires. Üldtrendina on vaeghõivatuid viimase kümnendi jooksul siiski vähemaks jäänud. Kui 2000. aastal oli neid kõigist osajatöötajatest 30% (üle 16 000), siis 2008. aastal, kui kestis veel majandusbuumi mõju, vaid 10% (alla 5000).

Vaeghõivatuid on keskmisest enam mitte-eestlaste, madalama haridustasemega inimeste ja vanemaealiste seas. Kui Euroopa Liidus keskmisena on kõigist osajaga töötavatest meestest vaeghõivatuid protsentuaalselt märksa enam kui naisi, siis Eestis on see näitaja naiste ja meeste puhul enam-vähem võrdne.

Mitteaktiivseid tööotsijaid (mittetöötavad inimesed, kes otsivad tööd, kuid ei saaks töö leidmisel kohe tööle asuda) oli 2011. aastal 1500 ning mitteaktiivseid töösoovijaid (mittetöötavad inimesed, kes sooviksid töötada, kuid ei otsi aktiivselt tööd) 44 100.

Vaeghõivatute osatähtsus kõigist osajatöötajatest rahvuse järgi, 2000–2011

Statistikaamet avaldas statistika andmebaasis kolm lisanäitajat tööpuuduse kohta. Need kirjeldavad kolme elanikkonna rühma, kelle olukord tööturul sarnaneb mitmes aspektis töötute omale, kuid kes Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) töötute definitsiooni alla ei mahu (töötuks loetakse inimene, kelle puhul on korraga täidetud kolm tingimust: 1) ta on tööta, 2) otsib aktiivselt tööd, 3) on töö leidmisel valmis kahe nädala jooksul tööle asuma).

Need kolm elanikkonna rühma on järgmised: 1) Vaeghõivatud osajatöötajad; 2) Mitteaktiivsed tööotsijaid; 3) Mitteaktiivseid töösoovijaid (siia kuuluvad ka heitunud, st inimesed, kes on kaotanud lootuse tööd leida).

Tavapärasest tööturukäsitlusest (mis jagab inimesed tööga hõivatuteks, töötuteks ning tööturul mitteaktiivseteks) loetakse kaks viimatimainitud rühma majanduslikult mitteaktiivse rahvastiku (õppijad, pensionärid, kodused, heitunud) hulka. Samas on neil töötutega kindlasti olulisi sarnasusi. Neid rühmi võib vaadelda omamoodi potentsiaalse tööjõureservina, kuna teatud tingimustel võivad nad üpris tõenäoliselt tööle asuda.

Avaldatud lisanäitajad aitavad laiemalt kaardistada tööpuuduse ulatust ühiskonnas ning pakuvad seega lisainformatsiooni tööturustatistikas ühe enim kasutatava näitaja, töötuse määra (töötute osatähtsus tööjõus (tööjõud on tööga hõivatute ja töötute koguhulk 15–74-aastases rahvastikus)), kõrvale.

Kõik ülaltoodud andmed põhinevad tööjõu-uuringul (*European Labour Force Survey*), mida statistikaorganisatsioonid korraldavad ühtlustatud metoodika alusel kõigis Euroopa Liidu riikides. Eesti statistikaamet korraldab tööjõu-uuringut 1995. aastast ja igas kvartalis osaleb selles 5000 inimest.

Eurostat avaldab pressiteate EL riikide 2011. aasta tööpuuduse lisanäitajate kohta täna, 19. aprillil kell 12.00 (Eesti aja järgi).

Täpsem teave:

Yngve Rosenblad

Analüütik

Rahvastiku- ja sotsiaalstatistika osakond

Statistikaamet

Tel 625 8406

Detailsemad andmed on avaldatud statistika andmebaasis (http://www.stat.ee/sab-uuendus?db_update_id=12341).